

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1525. usque ad annum 1529

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118480

§. 113. Divortii causa ad Papæ tribunal translata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66472)

significari jussit, quod divortii causam Sæcul. XVI.
 ad Romanæ Curiae tribunal revocare A C 1529.
 decrevisset. Hi nil intentatum inausum-
 que relinquebant, ut Papam a conce-
 pto consilio dimoverent, atque inter a-
 lia eidem exponebant, quod totum An-
 gliae Regnum a Sedis Apostolicæ obe-
 dientia recessurum esset, omnisque il-
 lud unquam ad ejusdem obsequium re-
 vocandi spes succideretur. Verum in-
 superhabitis omnibus eorum molitioni-
 bus Pontifex diploma, quo hæc causa
 ad Romanam Curiam devolvebatur, die
 decima quinta Julii suo chirographo fir-
 mavit, datisque literis die decima no-
 na ejusdem Mensis hac de re Regem
 Angliæ, necnon Cardinalem Volsæum
 certiores reddidit. Idem quoque jam
 decima quinta Julii Casalius ad Mont-
 morentium Principem perscripserat.

§. CXIII.

*Divortii causa ad Papæ tribunal
translata.*

Cum vero nondum litis nuper trans-
 latae notitia in Anglia percrebuisse, Raynald. hoc
ann. n. 93.
 Legati Judicii sui acta instruere conti- Burnet. hist.
de la ref. d'
Angl. t. I. in
4. l. 2. p. 118.
Le Grand. l.
cit. t. 3. p. 336.
 nuabant, ipsique Reginæ diem vigesi-
 mam quintam Junii dicebant; cum au-
 tem illa nullatenus compareret, usque
 ad vigesimam octavam ejusdem Mensis
 diem

Sæcul. XVI. diem inducias eidem concedebant, eam-
A.C. 1529. que iterato, quamvis incassum per Ba-
 thonensem Episcopum, necnon per
 Welseum ad iudicii locum vocabant. Post hæc die vigesima octava Junii quæ-
 dam testimonia adversus Reginam dela-
 ta prælegebantur, quibus absolutis Ses-
 sio proxima primo ad quintam, postea
 ad duodecimam Julii diem indicebatur,
 qua etiam die, necnon decima quarta,
 decima septima, & vigesima prima ac
 tertia confessus habebatur, ac vix unquam
 Senatus agebatur congregatorum fre-
 quentia celebrior. Aderat ipse Rex,
 qui ipius in proximo quodam cubili con-
 fidens omnium, quæ gererentur, testis
 esse voluit. Enimvero nil reliquum erat,
 quam ut sententia pronuntiaretur, nil-
 que propius fore censebant omnes, quam
 quod in postrema hac Sessione totum ne-
 gotium dirimeretur, atque Legati ulti-
 mum ferrent iudicium. Cum ecce! præ-
 ter omnem expectationem Campegius
 Cardinalis causæ decisionem ad primam
 Octobris diem esse differendam enuntiat,
 huiusque moræ causam allegat, moris
 esse Romanæ Curiae, quod usque ad
 hoc tempus ab omni forensi strepitu va-
 caretur, seque huic consuetudini obedi-
 re omnino obstrictum esse. His etiam
 ad vindicandam suam innocentiam ta-
 lia verba addebat, Regina, ut hæc
 causa

caussa in Anglia decidatur, haud per-
mittere potest, ac insuper non modo
Volfæum, sed me quoque tanquam ju-
dices suos agnoscere recusat. Ad hæc
Suffolciæ Dux, qui tum præsens aderat,
in rabiem actus plures minas effutiebat,
additoque jurejurando in hæc verba
prorupit: *Per sacram Missam nemo unquam
Legatorum aut Cardinalium quicquam boni in
Angliam detulit* (*). Huic vero Campegius
blande reposuit: periculum, in quo verfor,
haud mihi est incognitum, ast prove-
ctæ ætatis virum decet vitam suam a-
nimæ salutis postponere. Minori autem
moderatione utebatur Volfæus, Duci-
que respondit: Præter te in toto Regno
nemo unquam minus æquam de Cardi-
nalibus querendi causam habuit, cessa
igitur ab ejusmodi minis, injuriis, pro-
brisque; si vero verba tibi desunt, quæ
honestum ac prudentem virum decent,
fileas, ac amicorum tuorum favorem ma-
gis cordi habere discas. Ad hæc Suffol-
ciæ Dux nec hiscere ausus discessit.

§. CXIV.

(*) *Hæc, inquit Bzovius, Dux ille vel æ-
stro quodam percitus vel fædissimo adulandi Re-
gi studio ductus, dixit, quam severe autem Deus
horum Ducum superbiam, ac adulationem per
eundem Regem, ejusque filios, maxime per eam
prolem,*